

Bemærkninger til skatteministerens svar af 19.4.2001 på spørgsmål nr. 177 fra Folketingets Skatteudvalg, j. nr. 2001-518-162.

Jeg har modtaget skatteministerens ovennævnte redegørelse til orientering. Jeg må desværre konstatere, at redegørelsen blot indeholder en gentagelse af de synspunkter og argumenter, Skatteministeriet tidligere har fremsat. Det forholder sig således ikke til min påvisning af manglerne i Skatteministeriets argumentation. Jeg skal derfor i det følgende dels kommentere skatteministerens svar, dels forsøge at formulere spørgsmål til skatteministeren så specifikt, at det bliver vanskeligt fortsat at give intetsigende svar.

Jeg skal indledningsvis tillade mig at kommentere følgende passus i skatteministerens svar:

»... det fremgår klart af bemærkningerne til L 208, at det er intentionen, at afgiften skulle ændres fra en dokumentbaseret til en transaktionsbaseret afgift. Det betyder, at hovedreglen i dag er, at der betales tinglysningsafgift efter hvor mange tinglysningstransaktioner, der gennemføres«.

Første led i dette udsagn er korrekt, jfr. f.eks. betænkning 1364.1998 s. 28 l. 13-11 f.n. Umiddelbart herefter følger i betænkningen begrundelsen for denne ændring. Det fremgår, at ændringen skyldes retstekniske hensyn, herunder hensynet til kontrolmuligheden og muligheden for at forebygge omgåelser. Disse hensyn er tilgodeset, når det ikke længere er dokumentets oprettelse, men tinglysningen af retten, der udløser afgiften, og disse hensyn tilsiger derfor ikke, at hovedreglen skal være, at der betales tinglysningsafgift efter hvor mange tinglysningstransaktioner, der gennemføres. (Rent bortset herfra kan bemærkes, at skatteministeren ikke har defineret begrebet »tinglysningstransaktion«, hvilket jo ikke gør det lettere at anvende hans »fortolkningsregel«).

Uanset hvad man i øvrigt vil mene om skatteministerens »fortolkningsregel«, så er det klart, at man ikke kan anvende en fortolkningsregel til at nå et resultat, som er i direkte modstrid med loven og dens forarbejder, og som udførligt påvist i tidligere skrivelser er det det, skatteministeren gør.

Om tinglysning af et dokument udløser en eller flere afgifter, må – i overensstemmelse med

normale fortolkningsprincipper – afgøres med udgangspunkt i lovens ordlyd, og hvis flere tolkningsmuligheder foreligger indenfor lovens ordgrænse, må der ses på, hvad lovens forarbejder indeholder til belysning af problemet. Det er korrekt, at L 208 i forbindelse med lovens forarbejder medførte, at der betales én tinglysningsafgift pr. »transaktion«, såfremt samme dokument indeholder **forskellige** rettigheder. Dette fører blandt andet til, at indføring af samme dokument i flere tingbogsrubrikker medfører flere afgifter. (F.eks. hvor en servitut tillige lyses pantstiftende, eller hvor et skøde tillige indeholder en servitutbestemmelse, der skal indføres i byrdebrikken.). Det kan endvidere forekomme, at **forskellige** rettigheder – f.eks. af afgiftsmæssige grunde – stiftes ved samme dokument. (Ejeren af en ejendom E stifter f.eks. for naboen A en ret til at føre ledning over E's ejendom og en vejret for naboen B og stifter de to rettigheder ved samme dokument). Det fremgår her af betænkning 1364.998 bilag 8.1.3 s. 13, at stempeludvalget har ment, at det skulle udløse én afgift pr. rettighed. Dette fremgik ikke eksplicit af formuleringen af L 208, og en tydeliggørelse ved L 25 var derfor indiceret – men vel at mærke en **tydeliggørelse**, ikke en **ændring**, der gik ud over, hvad der fremgik af forarbejderne l.c.

Der ses ikke at være nogen anledning til på ovennævnte baggrund af udråbe nogen regel til »hovedreglen«. Tinglysning af et dokument udløser flere afgifter, hvis dette efter normale fortolkningsregler følger af lovens ordlyd i forbindelse med lovens forarbejder og kun i disse tilfælde. At den regel, skatteministeren udråber til »hovedregel«, kun anvendes helt undtagelsesvist, ses i øvrigt tydeligt af ministeriets fortolkning i forbindelse med f.eks. lokalplaner, ejerforeningsvedtægter m.m.

Spørgsmål 1: Hvor i L 208 eller forarbejderne til loven finder ministeren belæg for at drage andre konklusioner af overgangen fra dokumentbaseret til transaktionsbaseret afgift end dem, der fremgår af loven selv samt af betænkning 1364.1998 s. 28, samme betænkning bilag 8.1.2. s 4 f og s 7 samt bilag 8.1.3. s 12 f?

De følgende bemærkninger vil blive struktureret således, at Skatteministeriets 3 fejl vil blive